تفاوت مصحف ابن مسعود و مخالفت او با احراق مصاحف

ببینید بعد از اینکه ما از زمان حضرت شروع کردیم در مرحله دوم و قبل از اینکه به سال بیست و هشت هجری برسیم که مصحف عثمان نوشته میشود، مرحله بسیاری مهمی مطرح هست که در این بین مصاحفی بوده و با آمدن مصحف عثمان سعی کردند که بقیه را احراق کنند و ابن مسعود هم مقابله کرد. اگر کشاف را نگاه کنید به این صورت تعبیری میکند «آخر مصحف دفن [1]». زمخشری از کسی اسم میبرد و میگوید او آخرین نفری بود که احساس خطر کرد و مصحف خودش را دفن کرد. یعنی میدید آتش میزنند و آتش میزنند. حجاج خیلی ملعنت کرد. خود ابن مسعود در افتاده بود. ذهبی عبارت تندی دارد. خب برخورد آنها با حجاج مثل ما نیست. حجاج را نماینده امیرالمؤمنین خودشان –عبد الملک مروان- میدانند. برخورد آنها به این صورت است. ذهبی [2] در مورد حجاج کلمه بسیار تندی میگوید؛ چون حجاج گفته اگر ابن مسعود الآن زنده بود، «لأحكنها من المصحف ولو بضلع خنزير». یعنی حجاج بالاترین اهانت را به ابن مسعود کرد. آن هم در منطقه کوفه و عراق که مرکز سلطنت ابن مسعود بوده. سالهای سال ابن مسعود در آن جا اقراء کرده بود. ذهبی خیلی ناراحت میشود. میگوید شما با مقری قرآن، صاحبی بزرگ اینطور حرف زدید؟! بعد هم گفت اگر ببینم کسی به قرائت ابن مسعود قرائت کند، او را میکشم.
در کتب خود اهلسنت هست. اعمش میگوید پای منبر او نشسته بودم، چشمم در چشمش بود، گفتم: «القرأنها على رغم انفك[3]»؛ تو میخواهی این را از بین ببری؟! من این را نشر میدهم و همین کار را هم کرد. یعنی فضای قرائت ابن مسعود در کوفه طوری میخش کوبیده شد که تا قرن سوم آمد. یعنی تا زمان ابن مجاهد بود. این ها شوخی نیست! سعید بن جبیر از بزرگان تابعین است، در مسجد کوفه امام جماعت بود. اینها را در فدکیه هم آوردهام. یکی از بهترین بحثهای ما امامهای جماعت هستند. خود اهلسنت میگویند خود سعید بن جبیر صلات تراویح میخواند و در مسجد کوفه امامت میکرد –از تابعین بزرگ و مقری بود- یک شب به قرائت ابن مسعود میخواند و یک شب به قرائت زید بن ثابت میخواند. یعنی سعی میکرد اینها محفوظ بماند.
اعمش میگوید سالی که من وارد کوفه شدم قرائت ابن مسعود در کوفه مانند قرائت زید در زمان ما بود. این قدر تلاش کردند که از بین برود اما این قدر وسیع است و ابن مسعود نگذاشت. این کار ابن مسعود بود. تلاشی کرد که دوباره میتوانیم آن را احیاء کنیم. ما نباید از مثل مصحف صنعا بترسیم. اینها که اصلاً ترس نیست. تمام منابع اینها در دست است. ولو بخشی از آن را اهلسنت دارند و خوششان نمیآید بگویند. ما با مستندهای واضح میگوییم که عثمان چه کار کرد. خودشان هم دارند. البته مشکلی هم ندارند.

---

[1] الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل ج۴ص۳۴۴؛ وفي مصحف الحرث بن سويد صاحب عبد الله: وكانوا أهلها وأحق بها، وهو الذي دفن مصحفه أيام الحجاج.

[2] تاريخ الإسلام ت تدمري (٦/ ٣٢٠)؛اي عجبا من عبد هذيل يزعم أنه يقرأ قرآنا من عند الله، ما هو إلا رجز من رجز الأعراب، والله ولو أدركت عبد هذيل لضربت عنقه.وارواه واصل بن عبد الأعلى شيخ مسلم، عن أبي بكر.قاتل الله الحجاج ما أجرأه على الله، كيف يقول هذا في العبد الصالح عبد الله بن مسعود! قال أبو بكر بن عياش: ذكرت قوله هذا للأعمش، فقال: قد سمعته منه.وارواه محمد بن يزيد، عن أبي بكر، فزاد: والا أجد أحدا يقرأ على قراءة ابن أم عبد [5] إلا ضربت عنقه، ولأحكنها من المصحف ولو بضلع خنزير.وارواه ابن فضيل، عن سالم بن أبي حفصة.وقال الصلت بن دينار: سمعت الحجاج يقول: ابن مسعود رأس المنافقين، ولو أدركته لأسقيت الأرض من دمه

[3]تاريخ دمشق لابن عساكر (١٢/ ١٦٠)

بازبینی #2
ایجاد شده 20 مارس 2024 18:28:33 توسط ... .
به روزرسانی شده 14 مه 2024 14:55:11 توسط ... .